

[Birgitte Husmark]

invitationen til Thulearbejderne, at der ikke er skyggen af mulighed for at konstatere en videnskabelig sammenhæng imellem eventuelle symptomer og det at have været på Thulebasen i oprydningsperioden. Hvis man accepterer at deltage i undersøgelsen, får man tilsendt et 22 sider langt spørgeskema med en række spørgsmål, som for en Thulearbejder, der har været udsat for at være på basen i den omhandlede periode, er aldeles irrelevante og nærmest fornærmende. F.eks. spørger man om vedkommendes levestil, hvor meget sukker bruger man i kaffen, osv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Der var især én ting i fru Birgitte Husmarks indlæg, jeg lyttede til med stor undren. Det var, at det var svært – efter fru Birgitte Husmarks oplysninger – at sammenligne og nå til resultater, når undersøgelsen var foregået på fire forskellige centre. Jeg vil gerne erindre om, at der findes adskillige multicenterundersøgelser, undersøgelser, der foregår i forskellige centre, og hvor man så sammenligner bagefter. Så hvis det er et af problemerne, vil jeg gerne hjælpe med at opklare det.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Når jeg sagde, at det var en vanskelighed, refererede jeg til det, man sagde fra den såkaldte projektgruppe, der udarbejdede forskningsprojektet. Man tilrådede meget, at det blev de samme forskere, der stod for undersøgelsen, og den holdning bifaldt Det Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd.

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne kort meddele, at Fremskridtspartiet godt kan se den menneskelige holdning i dette her med hensyn til dem, der har været udsat for denne ulykke på Thulebasen. Men selv om vi mener, at det, der er sket, er trist og tragisk, er der alligevel grænser for, hvor mange undersøgelser man kan lave.

Man siger: Søger, så skulle I finde. Det vil nok også gælde i denne sag. Hvis man søger tilstrækkelig længe, kan man finde tvivls spørgsmål, og så kan man begynde at undersø-

ge disse tvivlsspørgsmål. Efter min mening kommer man simpelt hen ud på glatis. Jeg mener, det er for mange år siden, at denne ulykke skete, og jeg tror ikke, man vil komme frem til noget i denne sag, der er relevant.

Thulearbejderne er, som nogle har været inde på, blevet tilbudt helbredsundersøgelser, og det synes jeg er helt o.k. Vi mener som sagt ikke, at der på nuværende tidspunkt er tilstrækkelig mange underbyggede argumenter, der kan danne grundlag for en yderligere undersøgelse på dette område.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne spørge, om det ikke kan bekymre hr. Køpke Christensen, at tilslutningsprocenten til den undersøgelse, man har forsøgt – med de metoder, som jeg kun ganske kortvarigt nåede at beskrive – har været så lav som nogle og tres, når man fra Det Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd påstår, at det er nødvendigt med en tilslutningsprocent på 90 for at få nogle pålidelige resultater. Jeg vil gerne spørge, om det ikke bekymrer hr. Køpke Christensen, at man har benyttet de af mig igen desværre meget kortfattet beskrevne metoder, bl.a. et brev, hvori der står, at man ikke kan benytte undersøgelsen til noget, og et spørgeskema, som er indgangen til undersøgelsen, med en lang række spørgsmål bl.a. om vedkommendes families sygdomme, og hvilke kostvaner vedkommende har, om vedkommende spiser meget fedt, om vedkommende bruger meget salt i maden osv., osv. Kan det ikke være bekymrende, at undersøgelsen er foregået på den måde?

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg kan sige, at der er mange ting, der kan være bekymrende, og der er mange ting, som kan være betænkelige, og det gælder ikke kun i denne her sag. Det gælder mere eller mindre i alle de sager, vi beskæftiger os med her, at der er visse ting, man ikke bryder sig om. Og jeg må da erkende, at der også er visse ting i denne sag, som jeg ikke bryder mig om, men stort set mener vi ikke, det vil føre til noget. Vi tror ikke på, at vi vil komme til noget ændret resultat i forhold til det, der foreligger i dag.